

der antages som Tyende, skal Husbonden give rigelig Fritid til Læsning af Lektier m. m. uden Afkortning i den Fritid, der tilkommer Tyende i Henhold til denne Lov“. Jeg synes imidlertid, at Mindretallets Affattelse ikke rigtig rammer den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslagets § 24. Den Tanke, som ligger til Grund for denne Paragraf, er jo ikke, at der skal gives Barnet tilstrækkelig Fritid til at lære Lektier. Det findes der ingen Bestemmelse om i Lovforslaget, det er vel noget, Kommissionen har forudsat altid vilde ske. Tanken med Kommissionens Forslag og Lovforslagets § 24 er, at Børn skal kunne møde oplagte, ikke overanstrengte, naar Skolegerningen begynder. Jeg vil da ogsaa haabe, at man paa Sagens videre Gang maa kunne faa den Tanke realiseret paa en eller anden Maade, idet jeg ærligt indrømmer, at som Lovforslaget er affattet, kan det byde saadanne Eventualiteter, som mange ærede Medlemmer egentlig mener burde lovforbydes. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) fremhævede i Gaar, at det ikke vilde kunne skade det ringeste, om et Barn flyttede nogle Kreaturer eller besørgede et eller andet Ærinde paa Vej til Skolen, og det er jo noget, alle er enige om. Det gælder om at finde en saadan Affattelse, at den Slags Ting kan imødekomes, uden at det, der har været Tanken med selve Lovbestemmelsen, forhindres.

Dette er egentlig de væsentligste af de stillede Ændringsforslag. De andre Ting, der foreligger, tror jeg ikke, det vil være vanskeligt at komme ud over. Jeg skal nu tillade mig at gaa de enkelte Ændringsforslag igennem. Ændringsforslag Nr. 1 gaar kun ud paa, at i § 2, 1ste Stykke, skal Henvisningen til §§ 5 og 13 udgaa. Dette staar imidlertid alene i Forbindelse med, at samme Mindretal stiller Ændringsforslag om, at begge disse Paragraffer bortfalder; og hvis Resultatet af Afstemningen bliver, at en af dem bibeholdes, maa dette Ændringsforslag redigeres om til tredje Behandling. Ændringsforslag Nr. 2 har jeg intet at erindre imod. Det er i alt væsentligt kun en anden Affattelse af Lovforslagets § 3. Dog er der en Realitetsforandring deri. Det umyndige Tyende, der paa egen Haand har taget Tjeneste, skulde nemlig ifølge Lovforslaget være bundet derved, saafremt Forældre eller Værger ikke inden en Uge efter, at de har faaet Kundskab om, at Tyendet har bortfæstet sig, har rejst Ind-

sigelse. Dette foreslaas ændret til, at Tjenestekontrakten skal være gyldig, naar Husbonden har meddelt Fæstemaalets Indgaaelse til den, der har Forældremyndigheden, og der ikke er gjort Indsigelse mod Fæstemaalet inden 8 Dage efter, at Meddelelsen er givet. Denne Affattelse betragter jeg som heldigere, idet den gør Forholdet mere sikkert. Lovforslagets Udtryk om, at det er tilstrækkeligt, at Forældre og Værger har faaet Kundskab derom, vil let kunne frembringe mange Tvistemaal, idet det er tvivlsomt, hvor meget der ligger i „Kundskab“, om tilfældig Omtale er tilstrækkeligt eller ej. Her foreslaas det, at der skal ske positiv Meddelelse fra Husbonden, for at Tyendet skal være bundet, og det anser jeg for en Fordel.

Ændringsforslag Nr. 3 kan jeg derimod ikke anbefale. Det sidste Punktum er overflødig. Det siger nemlig, at er Fæstemaalet for et saadant umyndigt Tyende indgaaet maanedsviis, skal Tyendet kunne opsiges Pladsen den førstkommende 15de, efter at Tyendet er fyldt 18 Aar, men ethvert Tyende, der er fæstet maanedsviis, kan altid opsiges med 15 Dages Varsel, saa det behøver ikke udtrykkelig at udtales her for det umyndige Tyendes Vedkommende. Og hvad 1ste Punktum angaar, vil det bringe stor Usikkerhed ind i Forholdet, idet det vil medføre, at et Tyende, der fylder sit 18de Aar lige op ad Skiftedag, ikke i Forvejen vil kunne binde sig udover den, og Husbond og Tyende vil staa lige usikre med Hensyn til, hvorledes de vil have at forholde sig, naar Skiftedagen faa Dage efter det fyldte 18de Aar indtræder. Bestemmelsen er i og for sig overflødig, naar man sammenholder den med Bestemmelsen i § 8 om, at intet Fæstemaal kan vare længere end et Aar, thi saa kan det umyndige Tyende dog ikke blive bundet for længe af Værgen.

Ændringsforslag Nr. 4 kan jeg fuldt ud tiltræde. Dog kunde der maaske være Anledning til at jømødekomme den Kritik, som det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen) rejste mod Affattelsen af de sidste Ord: at disse Tyendekontrakter skal kunne faas ved Henvendelse til Kommunalraadene „eller paa et af disse udvist og fastsat bestemt Sted“. Et af disse tre Udtryk er jo i og for sig tilstrækkeligt, hvad enten man nu vil sige: udvist, fastsat eller bestemt, men alle tre paa en Gang er for meget af det gode.

Under Nr. 5 og 6 har et Flertal, bestaaende af hele Udvalget, med Undtagelse af to ærede Medlemmer foreslaaet, at §§ 5